

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 44. Novi Episcopatus in Britannia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. nit coram S. Convoyone in terra prostra-
A. C. 848. tus ait: *Sancte Presbyter, miserere mei,*
& redde mihi oculorum usum, quem jam
ante multum temporis amisi. Vir San-
 ctus, postquam diu vocem tenuisset, di-
 xit. *Tace, frater mi! meum non est cæ-*
cis lumen reddere. Illo autem efflicto
 deprecari non cessante, jussit S. Abbas, ut
 ad hospitium pauperum deduceretur.
 Mox ad Ecclesiam S. Salvatoris delatus,
 convocatis omnibus illius Monasterii
 Presbyteris, ait: *Ite celeriter, Sacris ves-*
tibus induimini, & Deo Sacrificium of-
ferte. Iplis mandata peragentibus, di-
 xit deinde Abbas ad Monachum sibi mi-
 nistrantem, qui hanc historiam scripsit,
affer cito labrum æneum, in quo Presby-
teri peracto Sacrificio manus lavant. Et
 postquam manus abluissent, ait: *Defer*
hanc aquam ad cæcum, lavet oculos & fa-
ciem. Tu vero dic ei: *fiat tibi secundum*
fidem tuam. Cum igitur cæcus hac aqua
 se lavisset, exiit ex oculis & naribus ejus
 sanguis, quo tota facies perfusa, & con-
 festim visu recepto Deum laudans tres
 quatuorve dies in Monasterio versatus est.

§. XLIV.

Novi Episcopatus in Britannia.

Ubi S. Convoyo cum duobus Episcopis
 Romam pervenit, Leo Papa, convo-
 cata Synodo, illos quoque adesse jussit.
 Cum

Sæculum IX.
A. C. 848.

Cum vero Episcopi Britones increparentur, quod pro Ordinationibus munera accepissent, responderunt, se id fecisse ex ignorantia. At quidam Archiepiscopus, cui nomen Arsenius, dixit: *Episcopus nihil ignorare debet.* Subjecitque Papa illa verba ex Evangelio: *Si Sal evanuerit, in quo salietur?* Itaque Concilium declaravit; nulli Episcopo licere quidquam pro collatione ordinum accipere sub poena Depositionis. Idem Concilium plures alias quæstiones, de quibus Episcopi Britanniae Sacram Sedem consuluerant, resolvit, quod ex Epistola Papæ ad eos data liquet. In ea Summus Pontifex loquitur in hunc modum:

Matth. 5. 31.

Requiritis, an Episcopi Simoniaci convicti possint servato Episcopali Ordine penitentiam agere, & responderemus, secundum Canones esse deponendos, si modo sententia feratur in Concilio & a duodecim Episcopis, aut si per septuaginta duos idoneos testes probentur rei. Si autem Episcopus accusatus petat Romæ audiri, illo mittendus est. Papa deinde ad sex Articulos, de quibus fuerat consultus, respondet, & inter alia definit; Presbyteros ad Synodum venientes non esse compellendos, ut munera seu Eulogias afferant, ne propterea venire graventur. Ne Sortes in Judiciis adhibeantur, quia aliquod genus divinationis sunt. Episcopos non

to. 8. Conc. p. 30.

c. 3.

c. 4.

Hist. Eccles. Tom. XI. Hh debe-

rostra
re mei,
m jam
r San-
et, di-
est ca-
Hictim
bas, ut
eretur.
elatus,
asterii
ris ve-
um of-
as, di-
ibi mi-
cripit,
Presby-
t. Ec-
Defer
& fa-
undum
c aqua
s ejus
& con-
s tres
us est.
ia.
scopis
onvo-
justit.
Cum

Sæcūlum IX. debere sententiam ferre secundum Com-
 A. C. 848. mentarios & libros aliorum Scriptorum,
 c. 6. sed tantum secundum Canones & Papa-
 rum Epistolas Decretales. Tum enume-
 rans Concilia & Pontifices in Codice Ca-

Baron. an. nonum contentos unicum S. Silvestrum
 855. ante Siricium ponit. Unde patet eum
 Collectionis Isidori nullam rationem ha-
 buisse. Cum ista Epistola Papa Duci Ne-

Sup. l. XIII. menoyo corpus S. Marcellini Papæ, qui
 S. 4. v. Tille. jam illa ætate sed ex levi fundamento
 to. 5. p. 613. Martyr credebatur, opera S. Convo-
 nis transmissit.

Episcopis Britannia in patriam re-
 versis, Nomenoyus offensus, quod eos
 Papa non deposuisset, eosdem ipse de Se-
 dibus suis dejicere, & simul viam quare-
 re, qua ad Regnum perveniret, confi-
 tuit; quippe civitates, Nannetum, Rhe-
 dones, & regiones Andegavensem atque
 Cenomanensem usque ad Meduanam
 annum in potestatem redegerat. Ergo

Nar. to. 8. quatuor Episcopos Britannia, scilicet
 Conc. in fin. Subfannium Venetiensem, Salaconem
 Et ap. Sirm. S. Maclovii, Felicem Cornubiensem &
 post Capit. Liberatum Vorganiensem cum magna
 Car. Optimatum frequentia convocat, &
 compellit ad abdicandam Dignitatem
 Episcopalem deponendo baculum & an-
 nulum, communia Episcoporum Insignia.
 Imo iis mortem secreto denunciari, nisi
 se reos confiterentur, jussisse fertur. In
 Sedes

Sedes depositorum quatuor alios (*) ordinari præcepit, cumque satis intelligeret, Archiepiscopum Turonensem hos consecrare recusaturum, & ne quidem in Britanniam venturum, ne Regem Carolum offensum haberet, tres novas Sedes Episcopales, antea Monasteria, nempe Dolæ, Brioci & Trecurii erexit, Episcopum Dolensem Metropolitanum esse voluit, & sic Britanniam a Diœcesi Turonensi avulsit. Rebus Ecclesiasticis ita compositis ab his septem Episcopis Dolæ suo arbitrio Rex unctus & inauguratus est. Exinde tres novi Episcopatus semper steterunt, & Dola jure & auctoritate Ecclesiæ Metropolitanæ per annos trecentos eminuit.

Sæculum IX.
A. C. 848.

§. XLV.

Papa Romam munit.

Hæc anno circiter octingentesimo quadragesimo octavo agebantur. At eodem anno Pontificatus sui secundo Leo Papa S. Petri Ecclesiam muro cingere cœpit. Totius Civitatis Romanæ nobiles viros rapinas a Saracenis impune

Anast. in
Leon. to. 8.
Conc. p. 17.

H h 2

avectas

(*) Ex Fleurii narratione non satis apparet, a quibus hos alios Episcopos ordinari præceperit, an a depositis vel aliunde accersitis. Sed neque in ipso fonte, scilicet in Actis Benedicti. vit. S. Coyvoionis istud elarius indicatur.